

[POTOPIEŃ *sb m*

A sg potopnia.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Człowiek tonący:

Wyrażenie: »potopień morski«: Potopniá morzkiego Przyjęłám [*ieictum litore ... excepi VergAen* IV, 373] do królestwa fpołku zniŃczonégó Ia niemądra/ zwałtoné nawy opráwiłá *VergKoch* 104.

Synonim: topień.

LW